

*Recenzja
w postępowaniu habilitacyjnym
Pani dr Moniki Kucharczyk
w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki muzyczne*

Zlecenie podjęte zostało na podstawie Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (art.221 ust. 5 z zw. z art. 178 ust. 1 pkt. 2) oraz Regulaminu przeprowadzania postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie. Wraz ze zleceniem otrzymałam w wersji papierowej kopię Uchwały nr 25/2026 Rady ds. Stopni Dyscypliny – Sztuki Muzyczne z dnia 22 czerwca 2026 sygnowaną przez Przewodniczącą Rady ds. nadawania stopni Panią dr hab. Monikę Gardoń-Preinl prof. AMKP w sprawie powołania komisji habilitacyjnej w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego Pani doktor Monice Kucharczyk.

Dokumentację Habilitantki otrzymałam na nośniku pendrive zaś nagrania płytowe – stanowiące dzieło artystyczne wiodące w postępowaniu - otrzymałam jako oryginalną płytę CD.

W dokumentacji Habilitanta znajduje się:

1. Dane wnioskodawcy
2. Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora
3. Autoreferat przedstawiający opis kariery zawodowej
4. Opis osiągnięcia artystycznego
5. Wykaz osiągnięć naukowych lub artystycznych stanowiący znaczący wkład w rozwój określonej dyscypliny
6. Aneks uzupełniający dokumentację o działalność przypadającą na okres pomiędzy złożeniem wniosku a wszczęciem postępowania habilitacyjnego.
7. Zrealizowane oryginalne osiągnięcie artystyczne – płyta CD - *Temporal Duo „Beyond the Horizon”* wydana w 2025 roku przez wytwórnię fonograficzną DUX

Ag. Pale

I. Podstawowe dane o Habilitantce

Pani dr Monika Kucharczyk (z domu Sęk) jest oboistką, kameralistką, muzykiem orkiestrowym oraz pedagogiem. W 2013 roku ukończyła studia magisterskie z wyróżnieniem na kierunku instrumentalistyka w zakresie gry na oboju w klasie Pana prof. dr hab. Jerzego Kotyczki i Pana dr hab. Arkadiusza Krupy (obecnie profesora) w Akademii Muzycznej im. Krzysztofa Pendereckiego w Krakowie. Ważnym etapem jej rozwoju były sukcesy konkursowe. Habilitantka jest laureatką ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów;

III nagroda na *IV Międzynarodowym Akademickim Konkursie Oboistów i Fagocistów*, Łódź, 2011

III nagroda na *20. Lions European Music Competition* w Maastricht, Holandia, 2011

Wyróżnienie na *VI Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. M. Spisaka* w Dąbrowie Górniczej, 2012

II nagroda na *Concours Europeen pour Jeunes Solistes* w kategorii trio stroikowe w Luksemburgu, Conservatoire de la Ville Luxembourg, 2012

Droga artystyczna Habilitantki od początku związana była zarówno z wykonawstwem solowym i kameralnym, jak i z praktyką orkiestrową. Już w okresie studiów współpracowała m.in. z Orkiestrą *Akademii Beethovenowskiej*, *Sinfonietką Cracovią* oraz Orkiestrą *Leopoldinum*..

Po ukończeniu studiów w Akademii Muzycznej w Krakowie została zatrudniona w 2016 roku w macierzystej Uczelni w Katedrze Instrumentów Dętych Drewnianych i Akordeonu początkowo jako asystent, a następnie jako adiunkt prowadząc klasę oboju. Stopień doktora w dziedzinie sztuki w dyscyplinie instrumentalistyka uzyskała 14 kwietnia 2021 roku także w Akademii Muzycznej w Krakowie na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt: *Bel canto i con bravura w twórczości obojowej Antonia Pascallego. Inspiracje operą, trudności techniczne, różnice interpretacyjn.* Promotorem pracy doktorskiej był Pan prof. dr hab. Jerzy Kotyczka, a recenzentami Pan profesor dr hab. Józef Raatz i Pan dr hab. Arkadiusz Krupa.

Istotne znaczenie dla ukształtowania zawodowego profilu Pani dr Moniki Kucharczyk miało podjęcie pracy w zawodowych orkiestrach. W marcu 2012 roku została muzykiem Orkiestry *Sinfonia Iuventus*, natomiast we wrześniu tego samego roku wygrała egzamin do Orkiestry *Opery Krakowskiej* na stanowisko solistki I głosu. Z instytucją tą pozostaje

 2

związana do chwili obecnej. Od 2013 roku należy również do stałego składu Orkiestry *Akademii Beethovenowskiej* jako I oboistka. Pracowała pod batutą wielu wybitnych dyrygentów m.in. Łukasz Borowicz, José Maria Florêncio, Luis Gorelik, Grigor Palikarov, Wojciech Rajski, Paweł Przytocki, Stanisław Krawczyński, Michał Klauza, Michał Nesterowicz, Maciej Tworek, Michał Dworzyński, Massimiliano Caldi, Szymon Bywalec, Jacek Kaspszyk, Piotr Sułkowski, Tomasz Tokarczyk, Tadeusz Kozłowski, pracowała także pod batutą Krzysztofa Pendereckiego i Gabriela Chmury.

Istotnym obszarem działalności pozaorkiestrowej Habilitantki jest współtworzony wraz z pianistą Łukaszem Dębskim od 2007 roku zespół *Temporal Duo*. Duet prowadzi działalność koncertową w kraju i za granicą, a jego dorobek został uhonorowany nagrodami na konkursach międzynarodowych.

W działalności zawodowej Pani dr Moniki Kucharczyk od lat łączą się praktyka orkiestrowa, kameralistyka i praca pedagogiczna. Szczególnie cenne wydaje się wieloletnie doświadczenie zdobywane na stanowisku pierwszej oboistki, które znajduje naturalne przełożenie na jej działalność dydaktyczną i kameralną.

Przedstawiona dokumentacja spełnia wymogi ustawy.

II. Ocena osiągnięć artystycznych, naukowych oraz dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzatorskich

1. Osiągnięcia artystyczne

Dorobek artystyczny Pani dr Moniki Kucharczyk obejmuje kilka wzajemnie uzupełniających się obszarów: działalność orkiestrową i operową, solistyczną, kameralną oraz fonograficzną. Habilitantka od wielu lat pozostaje czynnym muzykiem - wykonawcą, a jej działalność artystyczna nie została ograniczona przez podjęcie obowiązków akademickich.

Jednym z najważniejszych obszarów aktywności Pani Kucharczyk pozostaje wykonawstwo orkiestrowe. Jako I oboistka *Opery Krakowskiej* w ciągu kilkunastu lat uczestniczyła w licznych spektaklach i koncertach, współtworząc – jak podaje w autoreferacie

– blisko 30 premier operowych, operetkowych i baletowych, wykonując partie I oboju. Współpracowała ponadto z *Filharmonią Narodową*, *Filharmonią Krakowską*, *Sinfonią Varsovią*, *Filharmonią Łódzką* oraz *Filharmonią Poznańską*.

Tak rozległe doświadczenie w repertuarze operowym i symfonicznym zasługuje na podkreślenie. Specyfika pracy pierwszego oboisty wymaga nie tylko bardzo dobrego przygotowania technicznego, lecz także odpowiedzialności za prowadzenie grupy, elastyczności stylistycznej, umiejętności reagowania na koncepcję dyrygenta i pozostałych członków zespołu oraz szczególnej świadomości roli oboju w strukturze brzmienia orkiestry. Wieloletnia aktywność Habilitantki na tym stanowisku świadczy o trwałości i konsekwencji jej drogi zawodowej.

Doświadczenie orkiestrowe znalazło również odzwierciedlenie w działalności fonograficznej. Jeszcze przed uzyskaniem stopnia doktora uczestniczyła m.in. w nagraniach VII Symfonii „Siedem Bram Jerozolimy” Krzysztofa Pendereckiego z *Sinfonią Iuventus*, albumu „Cello Concertos” Grażyny Bacewicz, wydawnictwa *Opéry Krakowskiej* „Per due donne”, a także płyty „Muzyka teatralna i filmowa” Stanisława Radwana, gdzie wykonywała m.in. koncertującą partię oboju. W 2019 roku uczestniczyła również w nagraniu V Symfonii „Koreańskiej” Krzysztofa Pendereckiego z *Sinfonią Varsovią* pod dyрекcją Grzegorza Nowaka.

Istotnym i – z punktu widzenia postępowania habilitacyjnego – szczególnie ważnym elementem dorobku jest wyraźny rozwój aktywności po uzyskaniu stopnia doktora. Nie mamy tu do czynienia jedynie z kontynuacją wcześniejszej praktyki wykonawczej. W działalności Habilitantki coraz wyraźniej zaznacza się zainteresowanie muzyką współczesną, prawykonaniami i premierami fonograficznymi.

W 2022 roku uczestniczyła w nagraniu albumu „*Accosphere New Accordion Chamber Music*”, wykonując wraz z zespołem premierę fonograficzną „*Quintet for Accordion Duo and Woodwind Trio*” Tylera Versluisa. Rok później wzięła udział w trzyalbumowym projekcie „*Na drodze do nowej harmonii / On the Road to a New Harmony*”, wykonując „Romanzę” Francesco Bottiglieri z *Temporal Duo* oraz „*Slope*” Macieja Zimki na kwintet dęty. Oba utwory zostały zarejestrowane jako premiery fonograficzne. W 2024 roku uczestniczyła w kolejnym wydawnictwie z tego cyklu – „*Na drodze do nowej harmonii LIVE*”.

 4

Szczególne miejsce w działalności kameralnej Pani dr Moniki Kucharczyk zajmuje zespół *Temporal Duo*, tworzone wspólnie z pianistą Łukaszem Dębskim od 2007 roku. Wieloletnia współpraca tych samych wykonawców ma znaczenie artystyczne – pozwala bowiem na wypracowanie wspólnego języka interpretacyjnego oraz konsekwentne budowanie repertuaru. Duet prowadzi działalność koncertową, uczestniczy w festiwalach i projektach artystyczno-naukowych oraz podejmuje się prawykonań nowych kompozycji.

Aktywność *Temporal Duo* została także potwierdzona sukcesami konkursowymi: I miejscem w *Swiss International Music Competition* w Lugano w 2021 roku, I miejscem w *Grand Prize Virtuoso* w Rzymie w tym samym roku oraz III nagrodą *London Classical Music Competition* w kategorii muzyki kameralnej w 2022 roku.

Na szczególne podkreślenie zasługuje udział Habilitantki w tworzeniu i wprowadzaniu do obiegu wykonawczego nowej literatury. Po uzyskaniu stopnia doktora uczestniczyła w szeregu prawykonań światowych, obejmujących m.in. utwory Tylera Versluisa, Stanisława Perłowskiego, Macieja Zimki, Ayane Yamanaki i Mateusza Bienia. W kolejnych latach do tej grupy dołączyły kompozycje Pawła Malinowskiego, Oliviera Faesa oraz Anny Zawadzkiej-Gołosz.

Za szczególnie interesującą uważam współpracę z Peterem-Janem Wagemansem przy utworze „*Wait, music before the end*” na obój i elektronikę, którego światowego prawykonania Habilitantka dokonała wspólnie z kompozytorem. Tego rodzaju przedsięwzięcia wymagają od wykonawcy nie tylko sprawności instrumentalnej, lecz również otwartości na współczesny język muzyczny oraz gotowości do podejmowania nowych problemów interpretacyjnych. Ważnym elementem tego nurtu działalności jest również fakt powstawania kompozycji związanych bezpośrednio z osobą Habilitantki. „Romanza” Francesco Bottiglieri została skomponowana dla Moniki Kucharczyk, co stanowi interesujący przykład relacji pomiędzy wykonawcą a współczesnym twórcą.

Najnowsze osiągnięcia potwierdzają kontynuację tego kierunku rozwoju. W 2025 roku Habilitantka uczestniczyła w nagraniu albumu „*To the Vanishing World*”, wykonując koncertującą partię oboju w „*Dies Irae*” Stanisława Rzepieli. Nagranie stanowiło jednocześnie światowe prawykonanie i premierę fonograficzną utworu.

Analiza przedstawionej dokumentacji wskazuje więc, że aktywność artystyczna Pani dr Moniki Kucharczyk po doktoracie rozwija się w sposób konsekwentny. Na szczególne podkreślenie zasługuje połączenie bardzo bogatego doświadczenia orkiestrowego z kameralistyką oraz coraz wyraźniejszym zainteresowaniem muzyką najnowszą. Habilitantka nie ogranicza się przy tym do wykonywania istniejącego repertuaru, lecz uczestniczy w procesie jego poszerzania poprzez prawykonania i pierwsze rejestracje fonograficzne nowych utworów.

2. Działalność naukowo-artystyczna

W przypadku działalności Pani dr Moniki Kucharczyk trudno dokonywać całkowicie ścisłego rozdzielenia aktywności artystycznej i naukowej. Jej praca ma przede wszystkim charakter wykonawczy, natomiast element refleksji badawczej pojawia się w projektach łączących wykonawstwo z analizą repertuaru, działalnością konferencyjną oraz poszukiwaniem nowych obszarów literatury obojowej.

Wyraźnym przykładem takiego podejścia był już doktorat poświęcony twórczości obojowej Antonia Pascallego, w którym zagadnienia wykonawcze zostały zestawione z problematyką inspiracji operą oraz różnic interpretacyjnych. Ten kierunek zainteresowań znajduje kontynuację w działalności artystycznej Habilitantki.

Istotne znaczenie mają projekty realizowane w ramach cyklu „*Na drodze do nowej harmonii*”, skupiającego się na literaturze solowej i kameralnej na instrumenty dęte drewniane i akordeon. Udział Habilitantki obejmował zarówno wykonania koncertowe, prawykonania, jak i nagrania fonograficzne. Dokumentacja wskazuje m.in. na jej udział w kolejnych międzynarodowych konferencjach artystyczno-naukowych tego cyklu oraz wykonania muzyki współczesnej w ramach organizowanych koncertów.

W tym kontekście szczególnie wartościowe jest systematyczne wprowadzanie nowych kompozycji do praktyki wykonawczej. Prawykonanie stanowi bowiem szczególny rodzaj działalności artystycznej: wykonawca nie dysponuje utrwaloną tradycją interpretacyjną dzieła i musi samodzielnie wypracować rozwiązania dotyczące artykulacji, barwy, frazowania

i relacji pomiędzy poszczególnymi elementami partytury. W przypadku współpracy z żyjącym kompozytorem proces ten może przyjmować charakter twórczego dialogu.

Z tego względu działalność Pani dr Moniki Kucharczyk w zakresie współczesnej literatury obojowej postrzegam jako istotny element jej dorobku. Szczególne znaczenie ma przy tym nie pojedyncze wykonanie, lecz powtarzalność tego rodzaju przedsięwzięć oraz ich utrwalanie w postaci nagrań.

3. Osiągnięcia dydaktyczne, organizacyjne i popularyzatorskie

Działalność pedagogiczna stanowi ważny i stale rozwijany obszar aktywności zawodowej Pani dr Moniki Kucharczyk. Z Akademią Muzyczną w Krakowie związana jest jako pedagog od 2016 roku. Początkowo prowadziła m.in. studia orkiestrowe, literaturę specjalistyczną oraz kameralistykę, natomiast od 2021 roku jako adiunkt prowadzi klasę oboju. Na uwagę zasługuje możliwość przenoszenia do dydaktyki doświadczeń zdobywanych w codziennej praktyce zawodowego muzyka orkiestrowego. W przypadku kształcenia instrumentalistów ma to szczególne znaczenie, ponieważ przygotowanie młodego oboisty do zawodu wymaga nie tylko rozwijania indywidualnego warsztatu i interpretacji repertuaru solowego, ale także znajomości literatury orkiestrowej, umiejętności współpracy w zespole oraz rozumienia specyfiki egzaminów do profesjonalnych orkiestr. W dokumentacji znajduje się konkretny przykład efektów tej pracy: w grudniu 2025 roku studentka Habilitantki Julia Rodak zdała egzamin do Orkiestry Opery Lubelskiej na stanowisko I oboju, wymiennie z drugim głosem i rożkiem angielskim.

Od 2022 roku Pani dr Monika Kucharczyk pełni funkcję konsultanta Centrum Edukacji Artystycznej. Prowadziła również kursy i warsztaty obojowe. Była tutorem klasy oboju podczas *International Lutosławski Youth Orchestra* w 2021 roku, a w 2023 roku prowadziła kurs mistrzowski podczas 25. *Letniej Akademii Muzycznej* w Krakowie.

Tematyka prowadzonych przez nią warsztatów wskazuje na praktyczny i specjalistyczny charakter działalności dydaktycznej. Obejmuje ona m.in. problemy warsztatowe gry na oboju, ustawienie aparatu gry, sposoby interpretacji utworów obojowych, technologię budowy stroika oraz metody ćwiczenia repertuaru. Taki zakres tematyczny

świadczy o kompleksowym podejściu do nauczania instrumentu. W przypadku oboju zagadnienia emisji, aparatu wykonawczego oraz samodzielnego przygotowywania stroików pozostają integralną częścią warsztatu zawodowego, dlatego ich obecność w działalności dydaktycznej Habilitantki należy uznać za w pełni uzasadnioną.

W działalności popularyzatorskiej warto również odnotować projekt „*Duettissimo Mozartino*”, zrealizowany w ramach programu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „*Kultura w sieci*”. Obejmował on piętnaście odcinków warsztatów muzycznych udostępnionych w serwisie YouTube, których celem była prezentacja członków orkiestry oraz znanych arii operowych w opracowaniach na duety instrumentalne.

Przedstawiona dokumentacja ukazuje zatem pedagoga aktywnego zarówno na poziomie szkolnictwa wyższego, jak i w szerszym obszarze edukacji artystycznej. Szczególnie cenne wydaje mi się powiązanie działalności dydaktycznej z nieprzerwaną praktyką wykonawczą.

III. Ocena autoreferatu

Autoreferat Pani dr Moniki Kucharczyk ma charakter przede wszystkim osobistej narracji o rozwoju artystycznym i zawodowym. Habilitantka rozpoczyna go od przedstawienia początków edukacji muzycznej i okoliczności wyboru oboju, następnie opisuje kolejne etapy kształcenia, sukcesy konkursowe, studia, wejście w profesjonalne środowisko orkiestrowe, rozwój działalności kameralnej oraz pracę pedagogiczną.

Taka konstrukcja pozwala prześledzić proces stopniowego kształtowania się jej profilu zawodowego. Autoreferat nie jest jedynie chronologicznym wykazem wydarzeń. Habilitantka wskazuje osoby i doświadczenia, które wpływały na jej rozwój, oraz przedstawia znaczenie poszczególnych etapów edukacji i działalności zawodowej.

Za najważniejszą cechę przedstawionej drogi artystycznej uważam jej ciągłość i wielotorowość. Z jednej strony Habilitantka pozostaje mocno osadzona w profesjonalnej praktyce orkiestrowej i operowej, z drugiej konsekwentnie rozwija działalność kameralną,

pedagogiczną i fonograficzną. Z biegiem czasu coraz wyraźniej zaznacza się również zainteresowanie nową literaturą, prawykonaniami i współpracą z kompozytorami.

Szczególnie istotny z perspektywy postępowania habilitacyjnego jest okres po uzyskaniu stopnia doktora w 2021 roku. Dokumentacja wskazuje, że nie był to moment zamykający określony etap aktywności, lecz punkt wyjścia do dalszego rozwoju. W kolejnych latach pojawiają się nowe prawykonania, premiery fonograficzne, projekty artystyczno-naukowe, nagrania, działalność *Temporal Duo* oraz coraz szersza aktywność pedagogiczna.

W autoreferacie wyraźnie obecny jest również wątek *Temporal Duo*, które stanowi jeden z najbardziej trwałych projektów artystycznych Habilitantki. Zespół istnieje od 2007 roku, a więc nie został powołany wyłącznie w związku z postępowaniem habilitacyjnym czy realizacją konkretnego nagrania. Wieloletnia współpraca z Łukaszem Dębskim doprowadziła ostatecznie do wydania w 2025 roku pierwszego albumu zespołu „*Beyond the Horizon*”.

Z punktu widzenia oceny całego dorobku ważna jest także różnorodność repertuarowa. Obok klasycznej literatury obojowej pojawiają się dzieła XX i XXI wieku, kompozycje wykorzystujące elektronikę, utwory napisane dla Habilitantki oraz repertuar wykonywany w nietypowych składach kameralnych. Wskazuje to na otwartą postawę wykonawczą i zainteresowanie poszerzaniem obszaru własnych doświadczeń artystycznych.

Przedstawiona dokumentacja pozwala mi stwierdzić, że po uzyskaniu stopnia doktora aktywność Pani dr Moniki Kucharczyk uległa dalszemu rozwojowi zarówno pod względem zakresu podejmowanych przedsięwzięć, jak i ich charakteru. Szczególnie wartościowe jest konsekwentne łączenie praktyki wykonawczej z działalnością pedagogiczną oraz udziałem w projektach służących powstawaniu, prawykonywaniu i utrwalaniu współczesnej literatury przeznaczonej na obój i zespoły kameralne.

IV. Ocena wskazanego osiągnięcia artystycznego

Pani Dr Monika Kucharczyk, zgodnie z wymogami ustawy, jako oryginalne osiągnięcie artystyczne przedstawiła płytę CD zatytułowaną „*Temporal Duo – Beyond the Horizon*”, wydaną w 2025 roku przez wytwórnię DUX. Album zawiera kompozycje Benjamina Brittena, Francesco Bottigliero, Mateusza Bienia, Francis Poulenca oraz Petera-Jana Wagemansa, Na płycie znalazło się zatem pięć kompozycji:

- **Benjamin Britten - *Temporal Variations for Oboe and Piano* (1936)**
 1. **Theme.** Andante rubato
 2. **Oration.** Lento quasi recitativo
 3. **March.** Alla marcia
 4. **Exercises.** Allegro molto e con fuoco
 5. **Commination.** Adagio con fuoco
 6. **Chorale.** Molto lento
 7. **Waltz.** Allegretto rubato
 8. **Polka.** Tempo di Polka – Allegro
 9. **Resolution.** Maestoso (non troppo lento)
- **Francesco Bottigliero (*1974) - *Romanza for Oboe and Piano* (2017)**
- **Mateusz Bień (*1968) - “*Romantic*” *Sonata for Flute, English Horn, and Piano* (2023, *World Premiere Recording*)**
Moderato – Vivo
Zeloso – Sonoro
Con vigore – Cantabile – Buffo
- **Francis Poulenc - *Sextet for Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon, Horn, and Piano***
Allegro vivace
Divertissement. Andantino
Finale. Prestissimo
- **Peter-Jan Wagemans (*1952) - *Wait 2022, Music Before the End for Oboe and Soundfile* (2022, *World Premiere Recording*)**

Wykonawcy: *Temporal Duo* - Monika Kucharczyk – obój, róg angielski i Łukasz Dębski – fortepian oraz Wiesław Suruło – flet, Piotr Lato – klarnet, Damian Lipień – fagot, Tadeusz Tomaszewski – waltornia.

Album „*Temporal Duo – Beyond the Horizon*” otwierają „*Temporal Variations*” Benjamin Brittena - utwór na obój i fortepian z 1936 roku, złożony z tematu i ośmiu krótkich wariacji.. Kompozycję, wykonaną po raz pierwszy pod tytułem *Temporal Suite*, cechuje niezwykła zmienność nastrojów. Po otwierającym cyklu *Theme* następują niemal recytatywna *Oration*, zdecydowany *March* i gwałtowne *Exercises*. Dramatyczna *Commination* prowadzi do skupionego *Chorale*, a *Waltz* i *Polka* wnoszą taneczną lekkość oraz humor. Uroczyste *Resolution* zamyka tę pełną kontrastów opowieść. W wykonaniu Pani dr Moniki Kucharczyk i Pana Łukasza Dębskiego ta różnorodność staje się podstawą wspaniałej narracji muzycznej. Duet przekonująco ukazuje odmienność kolejnych wariacji, zachowując przy tym spójność całego cyklu. Na szczególne uznanie zasługuje precyzja rytmiczna oboistki: wyraziste zmiany pulsu pomagają jej różnicować charakter części, lecz nie odbierają frazom swobody. Pianista pozostaje uważnym partnerem, a ich współpraca nadaje muzyce naturalny bieg. Obój brmi lirycznie, ostro i z humorem, a fortepian aktywnie współtworzy każdą zmianę wyrazu. Duet umiejętnie buduje napięcie i rozkłada emocje — po momentach dramatycznych pozwala wybrzmieć skupieniu, by następnie z lekkością wydobyć humor tanecznych wariacji. To przemyślana interpretacja, gdzie muzycy nie traktują wariacji jak osobnych miniatur, lecz układają je w przemyślaną narrację. Dzięki temu *Temporal Variations* są mocnym otwarciem płyty, zapowiadającym muzyczną różnorodność i wyrazistą interpretację kolejnych utworów.

„*Romanza*” na obój i fortepian Francesco Bottiglieri stanowi liryczny moment pomiędzy „*Temporal Variations*” Benjamin Brittena a Sonatą Mateusza Bienia. Jak wskazano w opisie płyty, utwór przypomina narracyjną balladę: składa się z kilku autonomicznych ogniw, które płynnie się ze sobą łączą. Utwór zwraca uwagę bogatą harmonią, która miejscami przywodzi na myśl późnoromantyczną ekspresję kojarzoną z muzyką Siergieja Rachmaninowa, zaś delikatnie jazzujące współbrzmienia nadają kompozycji własny koloryt. Utwór ukazuje liryczne możliwości oboju. Pani dr Monika Kucharczyk prowadzi długie frazy z wyczuciem, zachowując ‘selektywną’ barwę instrumentu. Wraz z pianistą Łukaszem Dębskim dba o proporcje brzmieniowe i płynne przejścia między kolejnymi ogniwami, wspólnie kształtując napięcie oraz narrację muzyczną. Szczególnie istotna jest tu umiejętność utrzymania zainteresowania słuchacza bez ostentacyjnych kontrastów: emocje rozwijają się stopniowo,

a każda kolejna fraza wydaje się wynikać z poprzedniej. W ten sposób *Romanza* przynosi chwilę wytchnienia po utworze Brittena, zachowując własną siłę wyrazu.

Trzecią pozycją na płycie jest ***Sonata romantyczna Mateusza Bienia na flet, rożek angielski i fortepian***, nagrana z udziałem flecisty Wiesława Suryły. W tym utworze *Temporal Duo* poszerza skład o flet, a Pani dr Monika Kucharczyk zamienia obój na rożek angielski. Zmiana instrumentu pozwala jej ukazać inny wymiar swojej muzycznej osobowości: ciemniejsza, bardziej miękka barwa rożka angielskiego wnosi do zespołu nowy kolor i dobrze współgra z brzmieniem fletu. Jest to zarazem okazja do docenienia wszechstronności artystki, która swobodnie ‘porusza się’ na instrumencie pokrewnym. Sonata Mateusza Bienia składa się z trzech części: *Moderato – Vivo*, *Zeloso – Sonoro* oraz *Con vigore – Cantabile – Buffo*. Utwór składa się z trzech części: *Moderato – Vivo*, *Zeloso – Sonoro* oraz *Con vigore – Cantabile – Buffo*. Już te określenia zapowiadają zmienność tempa i charakteru. W pierwszej części wyraziste akordy fortepianu spotykają się z odpowiedzią instrumentów dętych zaś w drugiej części flet, rożek angielski i fortepian na przemian prowadzą muzyczną opowieść. Przejście *attacca* do finału podtrzymuje ciągłość narracji, zaś zestawienie energii, śpiewności i humoru nadaje ostatniej części wielowymiarowy charakter. Sonata to dialog trzech równorzędnych głosów. W tej kompozycji wyraźnie ujawnia się wrażliwość Pani dr Moniki Kucharczyk na grę pozostałych muzyków. Grając na rożku angielskim, artystka umiejętnie kształtuje jego charakterystyczną barwę i z uwagą słucha partnerów. Reaguje na frazy fletu i fortepianu, podejmuje ich myśli muzyczne, a gdy jej partia wysuwa się na pierwszy plan, prowadzi ją z dużym wyczuciem. Dzięki temu rożek angielski zachowuje własny głos, a dialog trójki pozostaje naturalny i spójny. W kontekście całego albumu Sonata pokazuje, że poszerzenie obsady jest świadomym sposobem rozwinięcia jego palety brzmieniowej.

Po *Sonacie romantycznej* Mateusza Bienia na płycie pojawia się ***Sekstet Francisca Poulenca*** na flet, obój, klarnet, fagot, waltornię i fortepian. To największy skład instrumentalny na tym albumie. Do dr Moniki Kucharczyk i Łukasza Dębskiego dołączają flecista Wiesław Suruło, klarnecista Piotr Lato, fagocista Damian Lipień oraz waltornista Tadeusz Tomaszewski. Trzy części utworu — *Allegro vivace*, *Divertissement*. *Andantino* i *Finale*. *Prestissimo* — pozwalają usłyszeć zarówno żywiołową energię zespołu, jak i bardziej liryczne oblicza instrumentów dętych. W tak rozbudowanej obsadzie szczególnego znaczenia nabiera

równowaga między indywidualnym brzmieniem każdego instrumentu a wspólną grą. Na płycie jest to największy skład instrumentalny, pozwalający docenić grę Pani dr Moniki Kucharczyk w zespole sześciu równorzędnych wykonawców. W *Allegro vivace* uwagę zwraca sposób, w jaki muzycy podejmują i przekazują sobie krótkie motywy. Ruchliwe fragmenty wymagają precyzji artykulacyjnej oraz wspólnego wyczucia pulsu, a spokojniejszy odcinek środkowy pozwala zmienić ton wypowiedzi. Habilitantka zachowuje czytelność partii oboju w gęstszym brzmieniu zespołu, jednocześnie dostosowując jej charakter do instrumentów, z którymi w danej chwili prowadzi dialog.

W *Divertissement. Andantino* obój zyskuje szczególnie ważną rolę — to on przedstawia główny, śpiewny temat części. Wykonanie tej frazy wymaga od oboistki czegoś więcej niż pięknej barwy: istotne stają się oddech melodii, naturalny przebieg napięcia i sposób przekazania jej pozostałym instrumentom. W tym miejscu można docenić liryczną stronę gry Pani dr Kucharczyk oraz jej uważność na proporcje całego zespołu.

Finale. Prestissimo przywraca szybkie tempo i żartobliwy charakter muzyki. W *Finale. Prestissimo* zespół imponuje energią, precyzją i swobodą wspólnego muzykowania. Błyskawiczne odpowiedzi między instrumentami zachowują lekkość i czytelność, a kolejne zmiany nastroju wydobywają charakterystyczny dowcip Poulenca. Pani dr Monika Kucharczyk prowadzi partię oboju z wyrazistością, doskonale odnajdując się w dynamicznym dialogu z pozostałymi wykonawcami. Jej gra łączy pewność artykulacji z uważnością na barwę całego sekstetu, dzięki czemu finał stanowi efektowne zwieńczenie interpretacji.

Sekstet stanowi istotną część albumu: pokazuje Panią Monikę Kucharczyk jako artystkę, która potrafi nadać swojej partii indywidualny wyraz i zarazem uważnie współtworzyć brzmienie większego zespołu.

Album *Temporal Duo – Beyond the Horizon* zamyka utwór ***Wait 2022, Music Before the End*** **Petera-Jana Wagemansa**. Kompozytor opracował wcześniej wersję na barokowy obój miłosny i czterokanałowy plik dźwiękowy; na płycie znalazła się późniejsza wersja na obój i taki sam rodzaj utrwalonej warstwy dźwiękowej. Trwające 12 minut i 49 sekund nagranie jest premierą fonograficzną tej wersji. Występuje w nim wyłącznie Pani dr Monika

Kucharczyk — fortepian, obecny w pozostałych utworach albumu, ustępuje tu miejsca dźwiękom odtwarzanym z pliku.

Pani Monika wykonuje partię oboju na tle czterokanałowej warstwy dźwiękowej. Po utworach opartych na dialogu z innymi muzykami takie zakończenie programu kieruje uwagę na indywidualne możliwości artystki. Przez niemal trzynaście minut obój pozostaje jedynym żywym głosem instrumentalnym. Zestawienie go z utrwalonym dźwiękiem wymaga samodzielnego prowadzenia narracji oraz szczególnej uwagi poświęconej barwie, frazie i budowaniu napięcia kompozycji. *Wait 2022* poszerza tym samym perspektywę albumu: ukazuje Monikę Kucharczyk nie tylko jako partnerkę w muzyce kameralnej, lecz także jako solistkę podejmującą dialog z elektroniką. To zakończenie pozostawia słuchacza z brzmieniem oboju, instrumentu stanowiącego oś całego programu.

Konkluzja

Na podstawie przeprowadzonej analizy dorobku artystycznego, naukowego, a przede wszystkim oceny dzieła artystycznego w postaci płyty – *Temporal Duo „Beyond the Horizon”* stanowiące oryginalne osiągnięcia artystyczne stwierdzam, że dorobek Pani dr Moniki Kucharczyk spełnia wymagania ustawy. Rekomenduję pozytywną ocenę autoreferatu i uznaję, że przedstawione dokonania w pełni uzasadniają nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Łódź 14.09.2026

Z poważaniem